

[Industriministeren]

244 mill. kr. i 1985 til 230 mill. kr. i 1986, og denne, synes jeg, meget beskedne besparelse gav jo anledning til en voldsom kritik, så efter at vi samtidig havde afholdt de omtalte Marienborgmøder, blev regeringen enig om, at det var nødvendigt at give et positivt signal og at fremme bevillingerne til dette formål.

Hr. Erling Jensen gjorde en del bemærkninger om teknologiafsnittet og komplimenterede for teksten, men ikke for de beskæringer, som regeringen har foreslået. Hr. Bjørn Westh var inde på samme emne. Jeg må også her sige, at der jo foreløbig er tale om forslag, som skal gælde i 1986, og jeg tør ikke afgøre, hvor meget eller hvor lidt af alt dette der kommer igennem. Jeg ved, at min kollega finansministeren er i fuld gang med sonderinger med hensyn til, hvordan finansloven kommer til at se ud, og vi må stadig væk afvente, hvad det drejer sig om.

Jeg må samtidig understrege og erindre min kollega hr. Erling Jensen om, at teknologirådet og teknologistyrelsen har en selvstændig status. De er på mange måder i stand til at indrette sig, som de vil – efter folketingets forskrifter og direktiver naturligvis – og både i Tåstrup og hos Jydsk Teknologi i Århus og hos de 26 godkendte teknologiske serviceinstitutter har man formået at opbygge en administration og et regelsæt, som må siges at være absolut effektive. Det viser sig jo også ved, at brugerbetalingen udgør 70 pct. af disse institutters samlede udgifter.

Vi mener i industriministeriet, at det vil være muligt at opretholde niveauet for 1985 også i 1986, og det skyldes det såkaldte minibudgetforlig, hvorefter vi kan overføre bevillinger fra det ene år til det andet. Vi har altså på grund af denne overførselsret, også den indre overførselsret mellem vore teknologifremmeordninger, muligheder for at udligne, og jeg er da meget taknemmelig for, at folketinget har vist teknologirådet og teknologistyrelsen denne tillid.

Jeg kan så også sige, at vore betalte dele af udgifterne er i stigning, og det garanterer og sikrer jo, at projekterne er erhvervsrelaterede, så det er alt i alt, synes jeg, en meget positiv ordning.

Så taler hr. Erling Jensen om at gøre produktudviklingsordningerne mere aktive, og det kunne jeg da også godt tænke mig, men jeg må erindre om, at det var erhvervsudval-

get, der ved en betænkning den 31. januar begrænsede vore muligheder for at gøre disse ordninger mere aktive, idet man fik vedtaget, at tilskuddet højst kan udgøre 2 mill. kr. til hvert projekt, og at ingen virksomhed kan modtage mere end 2 mill. kr. i tilskud. Det var jo en alvorlig begrænsning, og det har forhindret, at vi har været i stand til at få så mange penge presset ud, som vi egentlig havde tænkt os. Man må heller ikke glemme, at man samtidig i tillægsbetænkningen fik vedtaget et forslag om, at tilskud kan nægtes, hvis det på grund af virksomhedernes størrelse og soliditet er rimeligt at forvente, at produktudviklingen vil blive gennemført også uden tilskud. Dette var også en begrænsning, og det er, ligesom det ikke hænger sammen, for det var jo folketingets store, brede flertal, der fik disse ændringsforslag vedtaget. Det var ikke undertegnede, der stillede disse ændringsforslag. Nej, det var det radikale venstre, og det var også således, at nogle af dem på forhånd havde fået tilslutning fra SF. Jeg forstod godt hensigten med det, nemlig at man fik flere midler ud til de små og mellemstore virksomheder, men praksis har jo vist, at vi endnu ikke har fået særlig mange ansøgninger fra disse små og mellemstore virksomheder, og vi kan ikke komme af med pengene, uden at vi også får nogle ansøgninger.

Hr. Erling Jensen var også inde på spørgsmålet om egnsudviklingen, og jeg vil gerne sige, at jeg ikke har nogen tanker om at beskære egnsudviklingsmidlerne. Jeg har brug for hver eneste krone, der står på denne konto, men det vil jeg gerne komme tilbage til, når jeg skal svare hr. Arne Jensen, der var inde på nogle helt overdramatiske formuleringer.

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at sige mere om skibsværfterne på nuværende tidspunkt; dog har jeg en bemærkning til hr. Brusvang, og det er den, at det er regeringens politik at arbejde for en nedtrapning af EF- og OECD-landenes statsstøtte til de nationale skibsværfter. Der har i perioder været en tendens til fremskridt for denne politik, men netop nu er der en tendens til fastfrysning eller ligefrem en forøgelse af subsidierne, og vi har jo i regeringen måttet betræde samme vej ved at fremlægge vores skibsværftspakke. Uanset hvad man mener om indholdet i denne pakke, så er det jo yderligere subsidierin-